

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 19, 2019

Nummer 19, 2019

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2019:496](#) 10-05-2019

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:948](#) 07-05-2019

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:1683](#) 07-05-2019

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:1616](#) 30-04-2019

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:1623](#) 30-04-2019

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:819](#) 18-04-2019

werknemster/Talententuinen B.V.

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2015:5349](#) 22-12-2015

Rechtbank

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2019:4306](#) 08-05-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:3265](#) 25-04-2019

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2019:1869](#) 24-04-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:1765](#) 24-04-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:3246](#) 24-04-2019

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:2925](#) 23-04-2019

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2019:3695](#) 12-04-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:3446](#) 29-03-2019

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:3187](#) 27-03-2019

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:2166](#) 21-03-2019

werkneemster/werkgever c.s.

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:2831](#) 21-02-2019

RECHTSPRAAK

Conclusie advocaat-generaal over de vergoeding van immateriële schade aan bewoners die schade hebben geleden door aardbevingen ten gevolge van gaswinning. Kan dit ook leiden tot aantasting in de persoon van de bewoners?

Op 10 oktober 2018 heeft de Rechtbank Noord-Nederland de Hoge Raad vragen gesteld over de aansprakelijkheid van NAM en de Staat in een zaak aangespannen door een echtpaar dat in het aardbevingsgebied boven het Groningen-gasveld woont. Het echtpaar eist onder meer vergoeding van (i) de waardevermindering van hun woonhuis en (ii) gemis van woongenot (overlast en gebruiksverlies), en daarnaast (iii) immateriële schadevergoeding. De advocaat-generaal adviseert met betrekking tot de immateriële schade het volgende. Bij schade door gaswinning kan in bijzondere gevallen geestelijk letsel zijn ontstaan of de veiligheid van de woning of de persoonlijke levenssfeer zodanig zijn aangetast dat fundamentele rechten zijn aangetast met rechtstreekse nadelige gevolgen voor de bewoners. Geestelijk letsel moet zijn gediagnostiseerd of naar objectieve maatstaven kunnen worden vastgesteld. Als bewijs volstaat dus niet dat de betrokkene woont in een gebied met aardbevingen, al dan niet boven een bepaalde sterkte waar fysieke schade is geleden in combinatie met een persoonlijke verklaring. Ook voor smartengeld wegens schending van een fundamenteel recht zal de eiser de aantasting van zijn persoon met concrete gegevens moeten onderbouwen, maar de aard en de ernst van de normschending kunnen in uitzonderlijke gevallen meebrengen dat de nadelige gevolgen zozeer voor de hand liggen dat een aantasting in de persoon zonder verder bewijs kan worden aangenomen. Het hoogstpersoonlijke karakter van immateriële schadevergoeding hoeft niet in de weg te staan aan een min of meer forfaitaire vaststelling in geval van een structureel of massaal karakter van de schadeveroorzakende gebeurtenis(sen), aldus de advocaat-generaal. Het persbericht van rechtspraak.nl is te vinden via <https://www.rechtspraak.nl/Organisatie-en-contact/Organisatie/Hoge-Raad-der-Nederlanden/Nieuws/Paginas/Advies-AG-aan-Hoge-Raad-nav-prejudiciële-vragen-over-de-Groninger-aardbevingsschade.aspx>

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-05-2019

ECLI: ECLI:NL:PHR:2019:496

Zaaknummer: 18/04298

Rechters: P.J. Wattel

Wetsartikelen: 6:106 lid 1 sub b BW

RECHTSPRAAK

Tussenvonnis. Gedaagde zat als passagier achterop een bromfiets toen deze in botsing kwam met een auto. De rechtbank benoemt een deskundige en stelt de vraagstelling vast. Zie ook PS 2019-0349.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 08-05-2019

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2019:4306

Zaaknummer: C/03/252707 / HA ZA 18-373

Rechters: J.R. Sijmonsma

Advocaten: D.D. Markvoor en A.F.G. Pennino

RECHTSPRAAK

Na afloop van een boottocht met een rigid inflatable boat kon appellant niet van zijn stoel af komen wegens inzakkingsfractuurletjes in de ruggenwervel. Appellant vordert een verklaring voor recht dat de eigenaar van de boot aansprakelijk is voor de geleden schade en dat Achmea de te vorderen bedragen betaalt. Het hof wijst de vorderingen af, omdat de omstandigheden vergelijkbaar waren met een sport- en spelsituatie.

Als bedrijfsuitje werd een boottocht georganiseerd met een *rigid inflatable boat* (RIB). Na afloop bleek appellant niet van zijn stoel af te kunnen komen wegens inzakkingsfractuurletjes in de ruggenwervel. Appellant vordert een verklaring voor recht dat de eigenaar van de boot aansprakelijk is voor de geleden schade en dat Achmea de te vorderen bedragen betaalt. Het hof wijst de vorderingen af. Voorafgaand aan de boottocht is duidelijk gemaakt dat er een actieve lichaamshouding en een zeker incasseringsvermogen van de passagiers werd verlangd. Ook is er gewaarschuwd dat als je lichamelijke klachten had, je niet mee moest varen en dat er direct gestopt zou worden als je je hand opstak. Er was sprake van een soort sport- en spelsituatie, de deelnemers wisten en stemden er ook mee in dat er 'enige actie' op het water zou zijn. Van bijkomende omstandigheden, waarbij appellant is blootgesteld aan een groter gevaar dan waar hij op bedacht moest zijn, is niet gebleken.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 07-05-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:948

Zaaknummer: 200.230.130/01

Rechters: F.R. Salomons, P.M. Verbeek en D. Wachter

Advocaten: E.J. Dennekamp en L. van den Ham-Leerkes

Wetsartikelen: 8:974 BW en 8:504 lid 5 BW

RECHTSPRAAK

Tussenarrest. Appellanten hebben de Staat aansprakelijk gesteld voor schade die zij hebben geleden door blootstelling aan chroom-6. Zij eisen een verklaring voor recht dat de Staat aansprakelijk is wegens onrechtmatig handelen en vorderen € 9.000 per persoon, te vermeerden met nader op te maken materiële en immateriële schadevergoeding. Het hof verwijst de zaak naar de rol en gelast een meervoudige comparitie. Zie ook PS 2018-0136.

Tussenarrest. Stichting Gedupeerden Gevaarlijke Stoffen en vier voormalig ambtenaren van Defensie hebben de Staat aansprakelijk gesteld voor schade die zij hebben geleden door blootstelling aan chroom-6. Zij eisen een verklaring voor recht dat de Staat aansprakelijk is wegens onrechtmatig handelen en dat de Staat aan de voormalig werknemers € 9.000 per persoon betaalt, te vermeerderen met materiële en immateriële schadevergoeding nader op te maken bij staat. Het hof verwijst de zaak naar de rol en gelast een meervoudige comparitie, omdat de Staat mogelijk aansprakelijkheid heeft erkend, de mogelijkheid van een minnelijke regeling moet worden onderzocht en nieuwe ontwikkelingen moeten worden besproken. Daarnaast moet wellicht de volgende prejudiciële vraag aan de Hoge Raad worden gesteld: moeten appellanten, alvorens zij hun schadevordering aan de burgerlijke rechter kunnen voorleggen, de vraag naar de kwalificatie van het schadeveroorzakende feitelijk handelen van de Staat (onrechtmatig of niet?) aan de bestuursrechter voorleggen en kunnen zij in hun vordering tot beantwoording van die vraag niet bij de civiele rechter worden ontvangen?

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 07-05-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:1683

Zaaknummer: 200.238.835_01

Rechters: H.A.W. Vermeulen, M.A. Wabeke en J.M.H. Schoenmakers

Advocaten: R.M.W.H. Bedaux en K. Teuben

Wetsartikelen: 8:2 Awb en 8:73 Awb

RECHTSPRAAK

Tussen partijen heeft een handgemeen plaatsgevonden waarbij geïntimeerde letsel heeft opgelopen. In incidenteel appel vordert geïntimeerde een voorschot van € 25.000, wegens de impact van de mishandeling op zijn leven. Het hof oordeelt dat in de aangedragen argumenten geen redenen zijn gelegen om een hoger voorschot vast te stellen dan de rechtbank heeft gedaan (€ 7.500). Zie ook PS 2019-0695.

Tussen partijen heeft een handgemeen plaatsgevonden waarbij geïntimeerde letsel heeft opgelopen. In incidenteel appel komt geïntimeerde op tegen het door de rechtbank toegekende voorschot op de immateriële schade van € 10.000 minus het reeds door de strafrechter toegekende bedrag van € 2.500 (totaal dus € 7.500 toegekend). Hij meent dat een bedrag van € 25.000 als voorschot wel redelijk en gerechtvaardigd is. Hij wijst onder meer op de impact van de mishandeling op zijn leven, op het niet hebben kunnen emigreren naar Canada en op het niet hebben kunnen voortzetten van zijn landbouwbedrijf in Nederland. Verder wijst hij erop dat sprake is van smaad en laster van de zijde van appellant, zodat geïntimeerde en zijn gezin in een sociaal isolement zijn geduwd. Het hof oordeelt dat de door geïntimeerde genoemde argumenten mogelijk een rol spelen bij het bepalen van het definitieve bedrag aan immateriële schade in de schadestaat, maar het hof ziet in die argumenten geen aanleiding om een hoger voorschot vast te stellen.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 30-04-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:1623

Zaaknummer: 200.178.360_01

Rechters: C.E.L.M. der Smeenk-van Weijden, H.A.W. Vermeulen en J.W. van Rijkom

Advocaten: P.J.A. van de Laar en A. Kolder

RECHTSPRAAK

Appellant voert als zzp'er in opdracht van geïntimeerde schilderwerkzaamheden uit aan zijn huis. Tijdens het verplaatsen van een zetbank valt deze van de heftruck op appellant. Geïntimeerde is aansprakelijk voor de geleden schade wegens het in het leven roepen van een gevaarlijke situatie. Appellant heeft ook eigen schuld aan het ongeval. Het hof oordeelt dat de causale bijdrage van geïntimeerde tachtig procent en van appellant twintig procent is. Klaverblad beroept zich in de vrijwaringszaak op uitsluiting van de dekking. Het hof oordeelt dat het beroep op de uitsluiting ten onrechte is.

Appellant voert als zzp'er in opdracht van geïntimeerde schilderwerkzaamheden uit aan zijn huis. Tijdens het verplaatsen van een zetbank valt deze van de heftruck en komt op appellant terecht waardoor hij letsel oploopt. Appellant vordert in de hoofdzaak schadevergoeding nader op te maken bij staat. Het hof oordeelt dat op het moment dat de zetbank met behulp van de palletwagen in beweging werd gebracht, de constructie niet langer stabiel was. Er ontstond een gevaarlijke situatie, omdat de lading van de palletwagen niet gezekeerd was. Vervolgens werd de situatie nog gevaarlijker op het moment dat (een deel van) de zetbank in aanraking kwam met één lepel of beide lepels van de heftruck die slechts schuin en deels onder de zetbank waren gemanoeuvreerd. Het gevaar heeft zich ook verwezenlijkt doordat de zetbank op het slachtoffer terecht is gekomen. Geïntimeerde heeft onrechtmatig gehandeld en is aansprakelijk voor de geleden schade. Appellant heeft echter ook een deel eigen schuld. Van hem had verwacht mogen worden dat hij alvorens tot deze medewerking over te gaan, ook zelf was nagegaan hoe de situatie er feitelijk voorstond. Dan had hij moeten en kunnen begrijpen dat de verplaatsing van de zetbank een evident gevaarlijke operatie was. Het hof stelt de causale bijdrage van geïntimeerde vast op tachtig procent en die van appellant op twintig procent. In de vrijwaringszaak beroept Klaverblad zich op uitsluiting van de dekking, omdat de schade zou zijn veroorzaakt door of met een motorrijtuig. Het hof oordeelt dat de heftruck is gebruikt als hulpmiddel, waardoor Klaverblad zich ten onrechte op de uitsluiting heeft beroepen.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 30-04-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:1616

Zaaknummer: 200.201.926_02 en 200.223.825_01

Rechters: H.A.W. Vermeulen, J.M.H. Schoenmakers en P.J. van Eekeren

Advocaten: E.H.J. van der Heijden en Y.G.M.J. Breukers

Wetsartikelen: 6:162 BW en 6:101 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag en diefstal. Twee zussen van het slachtoffer voegen zich als benadeelde partij. Een van de zussen vordert primair immateriële schadevergoeding ter hoogte van € 17.500 wegens shockschade. Subsidiair vordert zij aan immateriële schade een bedrag van € 5.000. De rechtbank oordeelt dat de stukken een psychiatrisch erkend ziektebeeld onvoldoende onderbouwen. De rechtbank wil wel aannemen dat er is sprake is van psychisch lijden, maar matigt de schadevergoeding tot een bedrag van € 5.000.

Het slachtoffer is neergestoken door de verdachte die al twee dagen bij hem verbleef. In het ziekenhuis is het slachtoffer overleden aan zijn verwondingen. De zussen van het slachtoffer voegen zich als benadeelde partijen in het strafproces. Een van de zussen vordert primair immateriële schadevergoeding ter hoogte van € 17.500 wegens shockschade. Subsidiair vordert zij aan immateriële schade een bedrag van € 5.000. De rechtbank is van oordeel dat de in het dossier aanwezige stukken onvoldoende onderbouwen dat er sprake is van een psychiatrisch erkend ziektebeeld dat is ontstaan als gevolg van het ten laste gelegde feit. De rechtbank wil echter wel aannemen dat door de benadeelde partij schade is geleden van immateriële aard vanwege het psychisch lijden als gevolg van het ten laste gelegde feit, maar zal de omvang van de gevorderde schadevergoeding matigen tot een bedrag van € 5.000.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 25-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:3265

Zaaknummer: 10/741300-17

Rechters: E.A. Poppe-Gielesen, S. Jordaen en G.P. van de Beek

Advocaten: S. Weening

Wetsartikelen: 287 Sr, 310 Sr en 36f Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor ontvoering, poging tot afpersing en afpersing. Het slachtoffer voegt zich als benadeelde partij. Ten aanzien van de ontvoering en poging tot afpersing vordert hij € 5.000 aan immateriële schade. Ten aanzien van de afpersing vordert hij € 10.000 aan immateriële schade. De rechtbank wijst ten aanzien van de ontvoering en poging tot afpersing immateriële schadevergoeding tot een bedrag van € 3.500 toe, omdat het slachtoffer rechtstreeks lichamelijk letsel heeft opgelopen. De rechtbank verklaart het slachtoffer ten aanzien van immateriële schadevergoeding voor de afpersing niet-ontvankelijk, omdat dit een onevenredige belasting van het strafgeding zou opleveren.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 24-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:1765

Zaaknummer: 16/660180-17 en 16/700164-17 (gev. ttz) (P)

Rechters: M. Ferschtman, N.E.M. Kranenbroek en H.J. Bos

Advocaten: J.M. Keizer en C.H. Dijkstra

Wetsartikelen: 282 Sr, 317 Sr en 36f Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor belaging van en smaad tegen ex-echtgenote. Ex-echtgenote voegt zich als benadeelde partij en vordert immateriële schade ter hoogte van € 5.000. De rechtbank wijst de vordering deels toe. De ex-echtgenote heeft gemotiveerd en onbetwist gesteld dat zij psychisch veel last heeft van het handelen van verdachte en dat zij daar ook voor onder behandeling is (geweest). De rechtbank acht daarmee, naast de inbreuk op de persoonlijke levenssfeer, het bestaan van geestelijk letsel aanwezig en stelt de daarvoor te vergoeden immateriële schade naar billijkheid vast op een bedrag van € 1.000.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 24-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2019:1869

Zaaknummer: 02-800738-16

Rechters: Fleskens, Kok en Diepenhorst

Advocaten: N.P.C.C. Langenberg en Van den Berg

Wetsartikelen: 261 Sr, 285b Sr en 36f Sr

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verzoeker heeft letsel opgelopen aan zijn vingers nadat hij probeerde te verhinderen dat zijn tas werd gepakt door een bewoonster uit hetzelfde complex. Hij verzoekt te verklaren voor recht dat de medebewoonster aansprakelijk is voor zijn schade. De kantonrechter wijst het verzoek af, omdat het aanhangig maken van de deelgeschilprocedure zijns inziens voorbarig is geweest. Er is nadere bewijsvoering nodig in de vorm van het horen van getuigen en/of een nadere onderbouwing.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 24-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:3246

Zaaknummer: 7266993 VZ VERZ 18-21606

Rechters: M. Verkerk

Advocaten: A. Karacelik en M.M.P. van Rede

Wetsartikelen: 1019w Rv en 1019z Rv

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor diefstal met geweldpleging. Het slachtoffer vordert € 20.000 aan immateriële schadevergoeding. De rechtbank wijst een bedrag van € 10.000 toe, omdat het slachtoffer aan het ongeval blijvend letsel (complex regionaal pijnsyndroom) en een ontsierend litteken heeft overgehouden.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 23-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:2925

Zaaknummer: 13/665547-18

Rechters: M.E. Leijten, A.C.J. Klaver en E.G.M.M. van Gessel

Advocaten: J. El Haddouchi

Wetsartikelen: 312 Sr

RECHTSPRAAK

werkneemster/Talententuinen B.V.

Arbeidsrecht. Ontbindingsverzoek werkgeefster toegewezen wegens verstoorde arbeidsverhouding met beleidsmanager. Ernstig verwijtbaar handelen werkgeefster door zonder overleg managementteam op te heffen. Geen grond voor eenzijdig wijzigen functie. Toekenning billijke vergoeding.

Feiten

Talententuinen B.V. ('Talententuinen') is onderdeel van een groep van ondernemingen. Xiezoo B.V. vormde eveneens onderdeel van die groep, maar is gedurende de procedure in eerste aanleg na een 'turboliquidatie' opgehouden te bestaan. De bestuurder, de heer X, is uiteindelijk belanghebbende van de groep. Werkneemster trad op 1 maart 2015 in dienst bij Xiezoo B.V. Op 1 januari 2017 trad zij in dienst van Stichting Talententuinen en per 1 augustus 2017 bij Talententuinen. Werkneemster vervulde laatstelijk de functie van beleidsmanager, met een brutomaandsalaris van € 4.543,33 exclusief vakantietoeslag. Als beleidsmanager was werkneemster lid van het managementteam van de groep waarvan Talententuinen onderdeel is. Talententuinen en Xiezoo B.V. hebben gevorderd dat de kantonrechter de arbeidsovereenkomst ontbindt, primair op de e-grond, subsidiair op de g-grond en meer subsidiair op de h-grond. Talententuinen en Xiezoo B.V. verzochten de kantonrechter eveneens om te bepalen dat werkneemster ernstig verwijtbaar had gehandeld en daardoor geen recht had op de transitievergoeding. De kantonrechter heeft Talententuinen B.V. en Stichting Talententuinen in zijn beschikking van 31 januari 2018 niet-ontvankelijk verklaard in hun ontbindingsverzoek omdat geoordeeld werd dat Xiezoo B.V. de werkgever van werkneemster was. De kantonrechter heeft de door Xiezoo B.V. verzochte ontbinding afgewezen. De kantonrechter heeft bovendien werkneemster niet-ontvankelijk verklaard in haar verzoeken jegens Talententuinen B.V. en Stichting Talententuinen, en Xiezoo B.V. veroordeeld tot betaling van het achterstallige salaris en van het salaris totdat de arbeidsovereenkomst rechtsgeldig is geëindigd. Tegen dit oordeel keren partijen zich in hoger beroep. De beide beroepszaken lenen zich voor gezamenlijke behandeling.

Ontbinding wegens een verstoorde arbeidsverhouding

Beide partijen hebben verzocht de arbeidsovereenkomst te ontbinden. Er is sprake van een verstoorde arbeidsverhouding, zodanig dat van Talententuinen in redelijkheid niet kan worden gevergd de arbeidsovereenkomst in stand te laten. Bovendien is het hof van oordeel dat sprake is van omstandigheden die van dien aard zijn dat de arbeidsovereenkomst billijkheidshalve behoort te eindigen in de zin van artikel 7:671c lid 1 BW, waarbij geldt dat het hof van oordeel is dat sprake is van ernstig verwijtbaar handelen door Talententuinen. Er is sprake van een door ernstig verwijtbaar toedoen van Talententuinen geëscaleerd arbeidsconflict. Talententuinen heeft de situatie onnodig op scherp gezet door op 14 augustus 2017 zonder vooraankondiging en zonder overleg het managementteam per direct op te heffen en daarmee de eindverantwoordelijkheid voor bepaalde onderwerpen bij werkneemster weg te nemen. Het moge dan zo zijn dat naar het oordeel van Talententuinen werkneemster onvoldoende functioneerde en Talententuinen werkneemster daarop wel eens heeft gewezen, dat is geen deugdelijke reden om te handelen zoals Talententuinen heeft gedaan. De inhoud van de functie van werkneemster is met het voorgaande wezenlijk gewijzigd. Het is invoelbaar dat de plotselinge mededeling dat het managementteam werd opgeheven, zonder dat daarover op dat moment of daarna kon worden gesproken en op de confronterende en agressieve toon die volgt uit het verslag van de vergadering, bij werkneemster hard is aangekomen. Een goed werkgever zou er in de gegeven omstandigheden van hebben moeten afzien – ook als er op grond van artikel 7:611 of 7:613 BW gegronde redenen geweest zouden zijn om het managementteam op te heffen – te handelen op de wijze als Talententuinen heeft gedaan. Van een werknemer mag worden verlangd dat hij meewerkt aan een redelijk voorstel tot wijziging dan wel een eenzijdige wijziging als daarvoor gegronde redenen zijn, maar dat verlangen is niet aan de orde als een werkgever de confrontatie zo hard en acuut opzoekt als Talententuinen gedaan heeft. Daarbij komt dat de artikelen 7:611 en 7:613 BW in dit geval geen te respecteren grond vormen voor de door Talententuinen doorgevoerde acute wijziging. Het besluit het managementteam op te heffen was de aanleiding voor de ziekmelding van werkneemster en vormde de aanvang van het arbeidsconflict tussen partijen. Het ontstaan van het arbeidsconflict is aldus aan Talententuinen te wijten. Ten aanzien van de pogingen van partijen om het arbeidsconflict op te lossen overweegt het hof dat Talententuinen onvoldoende heeft gedaan om het arbeidsconflict op te lossen. Talententuinen is werkneemster en daarmee de arbeidsrelatie onnodig onder druk blijven zetten door werkneemster steeds opnieuw te instrueren haar werkzaamheden op zeer korte termijn na het versturen van die instructie te hervatten, zonder dat een oplossing bereikt was en steeds onder druk van de loonsanctie. Weliswaar heeft Talententuinen ook voorgesteld om tot een beëindigingsovereenkomst te komen, maar de voorwaarden die zij in dat verband voorstelde kwalificeren, ook gezien de door Talententuinen op werkneemster uitgeoefende druk, niet als

een redelijke poging om het arbeidsconflict op te lossen. Dat werknemster haar werkzaamheden niet wilde hervatten voordat het arbeidsconflict was opgelost en het beëindigingsvoorstel van Talententuinen niet accepteerde, is alleszins begrijpelijk. Het verzoek tot toewijzing van een transitievergoeding € 5.724,60 bruto wordt toegewezen. Anders dan Talententuinen heeft gesteld, is van ernstig verwijtbaar handelen zijdens werknemster geen sprake. Het hof wijst de verzochte billijke vergoeding van € 35.000 bruto toe, nu sprake is van ernstig verwijtbaar handelen. Daarbij wordt rekening gehouden met het feit dat werknemster geruime tijd geen inkomen van Talententuinen heeft ontvangen, zelfs niet nadat de kantonrechter had geoordeeld dat er geen gegronde reden was om het loon stop te zetten. Verder houdt het hof rekening met de inkomsten die zij bij Talententuinen genoot en de inkomsten die werknemster inmiddels tijdelijk elders genereert en met een periode van drie jaar waarin zij inkomensverlies zal blijven lijden. Daarbij komt dat werknemster door het ernstig verwijtbaar handelen van Talententuinen ook psychische klachten heeft ondervonden. Het geheimhoudingsbeding houdt stand, maar het concurrentiebeding niet, omdat Talententuinen ernstig verwijtbaar jegens werknemster heeft gehandeld. Het hof zal de loonvordering van werknemster aldus toewijzen voor zover deze zich richt tot Talententuinen B.V.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 18-04-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:819

Zaaknummer: 200.238.297/01 en 200.238.308/01

Rechters: R.S. van Coevorden, J.A. van Dorp en M.B. Kerkhof

Advocaten: D.J.W. Feddes en H.B. de Hek

Wetsartikelen: 7:611 BW, 7:613 BW, 7:628 BW, 7:629 BW, 7:629a BW, 7:653 BW, 7:669 lid 1 BW, 7:669 lid 3 sub e BW, 7:669 lid 3 sub g BW, 7:669 lid 3 sub h BW, 7:671c BW, 7:673 BW en 7:683 BW

RECHTSPRAAK

Tuchtrecht. Advocaat heeft zich bij de behandeling van een letselschadezaak nodeloos grievend uitgelaten jegens de schadebehandelaar en de medisch adviseur van de wederpartij van zijn cliënt (verzekeraar) door bij herhaling de kwaliteit van deze personen fors in twijfel te trekken, met gebruikmaking van privégegevens en de kwalificaties ‘opzettelijk’ en ‘te kwader trouw’.

Instantie: Raad van Discipline 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 15-04-2019

ECLI: ECLI:NL:TADRSHE:2019:55

Zaaknummer: 18-943/DB/ZWB

Rechters: P.H. Brandts, R.J.H. van den Dungen en A.L.W.G. Houtakkers

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor zedendelicten van zeer ernstige aard bij minderjarig neefje. De moeder van het neefje voegt zich namens hem als benadeelde partij. Zij vordert € 238,50 materiële schade en € 13.500 immateriële schade. De rechtbank wijst beide vorderingen toe. Het is moeilijk voor te stellen wat de gedragingen van verdachte voor het neefje in negatieve zin hebben betekend en nog zullen betekenen. Hij heeft een grove inbreuk op zijn lichamelijke en geestelijke integriteit moeten ervaren van een familielid dat hij vertrouwde.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 12-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2019:3695

Zaaknummer: 09/83703017-17 en 09/842178-18

Rechters: J.W. du Pon, B. Hammer en R.E. Perquin

Advocaten: M.T. Wernsen

Wetsartikelen: 36f Sr, 240b Sr, 244 Sr, 247 Sr en 248 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Kogel uit vuurwapen van verdachte is door de vloer geschoten waardoor deze in de arm van zijn onderbuurvrouw is gekomen. De onderbuurvrouw vordert € 2.500 aan immateriële schade. De rechtbank oordeelt dat door het bewezen verklaarde feit rechtstreeks immateriële schade aan haar is toegebracht. Naar maatstaven van billijkheid wordt de schadevergoeding op € 1.000 vastgesteld.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 29-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:3446

Zaaknummer: 10-001412-19

Rechters: A.J.L. Woerdeman, F. Wegman en A.M. van der Leeden

Advocaten: S. Bosmans

Wetsartikelen: 36f Sr en 308 Sr

RECHTSPRAAK

Wraking. Verzoekster is eisende partij in een zaak tegen een verzekeringsmaatschappij. Dit geding is in kort geding behandeld, twaalf dagen daarna heeft verzoekster een verzoek tot wraking van de rechter gedaan. De wrakingskamer wijst het verzoek af, omdat er geen feiten en/of omstandigheden zijn gesteld of gebleken op grond waarvan geoordeeld kan worden dat sprake is van persoonlijke vooringenomenheid van de rechter jegens verzoekster.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 27-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:3187

Zaaknummer: C/13/661894 / HA RK 19/57

Rechters: W.M. de Vries, T.H. van Voorst Vader en I.M. Bilderbeek

Advocaten: N.H.G. Beltman

Wetsartikelen: 36 Rv

RECHTSPRAAK

werkneemster/werkgever c.s.

Arbeidsrecht. Geen sprake van onrechtmatige verwerking van de persoonsgegevens van werkneemster op grond van de AVG en artikel 8 EVRM. Verwerking persoonsgegevens van werkneemster noodzakelijk voor behartiging belangen werkgever. Voldaan aan proportionaliteits- en subsidiariteitsvereiste.

Feiten

Met ingang van 1 mei 2017 is werkneemster bij werkgever in dienst getreden. Op 4 april 2018 heeft een interne klant van werkgever en werkzaam bij een van de bedrijfsonderdelen van werkgever, bij werkgever klachten geuit over het gedrag van werkneemster. Werkgever heeft een onderzoeksbureau (hierna: het onderzoeksbureau) benaderd om een onafhankelijk onderzoek te laten uitvoeren. Werkneemster is gedurende het onderzoek op non-actief gesteld. Op 1 mei 2018 heeft een interview met werkneemster plaatsgevonden. Met instemming van werkneemster is een geluidsopname gemaakt. In de conclusie van het rapport staat onder meer dat werkneemster zich op een onwenselijke en grensoverschrijdende wijze heeft gedragen. Werkneemster heeft aan werkgever c.s. verzocht haar persoonsgegevens, waarbij bedoeld wordt op het rapport, te wissen, omdat deze onrechtmatig zijn verkregen, onder meer omdat het onderzoeksbureau niet over een vergunning voor researchwerkzaamheden beschikt. Bij beschikking van 19 december 2018 is de arbeidsovereenkomst tussen partijen ontbonden. Werkneemster verzoekt de kantonrechter tot inwilliging van haar verzoek tot inzage, beperking van de verwerking en vernietiging van alle persoonsgegevens en verzoekt tevens om een schadevergoeding ter hoogte van € 1.701,36.

Oordeel

Hoewel werkneemster in eerste instantie heeft meegewerkt aan het onderzoek, heeft zij (onder meer) bij e-mail van 13 mei 2018 aan het onderzoeksbureau kenbaar gemaakt dat zij geen toestemming geeft voor het delen van deze informatie met derden, waaronder werkgever. Daarom is geen sprake van toestemming van werkneemster voor de verwerking

van haar persoonsgegevens, zoals bedoeld in artikel 6 lid 1 sub a AVG. Echter, het beroep van werkgever c.s. op artikel 6 lid 1 sub f AVG slaagt: in dit geval is de verwerking van de persoonsgegevens van werkneemster noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van werkgever, omdat werkgever de verplichting heeft om zorg te dragen voor veiligheid en gezondheid van zijn werknemers. Deze belangen dienen ook te prevaleren boven het belang van werkneemster. Daarvoor is het volgende redengevend. De AVG moet in overeenstemming met artikel 8 EVRM worden uitgelegd. In dit geval heeft een interne klant aan werkgever gemeld dat de zakelijke samenwerking met werkneemster ernstig werd bemoeilijkt wegens grensoverschrijdend gedrag van werkneemster dat ook buiten werktijd en in de privésfeer plaatsvond. In de gegeven omstandigheden heeft werkgever dan ook redelijkerwijs tot het doen van onderzoek en aldus de verwerking van de persoonsgegevens van werkneemster kunnen besluiten. De inbreuk die daardoor op de persoonlijke levenssfeer van werkneemster werd gemaakt, is gerechtvaardigd door de wettelijke plicht van werkgever om zorg te dragen voor een veilige en gezonde werkomgeving voor zijn werknemers. Aan het proportionaliteitsvereiste is daarom voldaan. Ook is aan het subsidiariteitsvereiste voldaan. Dat er andere, minder ingrijpende middelen voorhanden waren om het onderzoeksdoel te realiseren is niet gebleken. Ook is niet gebleken dat het onderzoeksbureau zich verder in het privéleven van werkneemster heeft gemengd dan voor het onderzoek naar haar gedrag en de gevolgen daarvan voor de werkvloer noodzakelijk was. De conclusie is dat de inmenging in de uitoefening van het recht op respect voor het privéleven onder de gegeven omstandigheden als gerechtvaardigd moet worden beschouwd.

Bij de beoordeling van de verzoeken van werkneemster is niet van belang of het onderzoeksbureau moet worden aangemerkt als recherchebureau in de zin van de Wpbr en om die reden in het bezit had moeten zijn van een vergunning zoals genoemd in artikel 2 Wpbr. De verzoeken van werkneemster zijn gegrond op de AVG, zodat moet worden beoordeeld of aan de beschermingsbepalingen van de AVG is voldaan. De verwerking van de persoonsgegevens door werkgever c.s. is rechtmatig als die kan worden gebaseerd op een van de in artikel 6 lid 1 AVG genoemde grondslagen. Werkneemster heeft verder gesteld dat de verwerking van haar gegevens door werkgever c.s. niet transparant is geweest. Werkneemster heeft echter niet concreet toegelicht welke informatie het onderzoeksbureau nog meer had moeten verstrekken om haar in staat te stellen om haar rechten onder de AVG uit te oefenen.

Nu geen sprake is van onrechtmatige verwerking van de persoonsgegevens van werkneemster zullen de verzoeken van werkneemster tot beperking van de verwerking en tot wissing worden afgewezen. Tevens zal om die reden het verzoek tot toekenning van een schadevergoeding worden afgewezen. Het verzoek tot inzage zal worden afgewezen wegens gebrek aan belang. Vast staat dat werkneemster het rapport, inclusief bijlagen heeft ontvangen

en zij daarmee inzage heeft gekregen in de persoonsgegevens die zijn verwerkt.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 21-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:2166

Zaaknummer: C/13/654335 / HA RK 18-302

Rechters: M.C.H. Broesterhuizen

Advocaten: A.W. Duthler, L.H. te Toonen Loenen en D.J.A. Vesters

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verzoeker is bij verschillende aanrijdingen betrokken geweest in een tijdspanne van twee jaar. Hij verzoekt een verklaring voor recht dat zijn rugklachten zijn veroorzaakt door een whiplash en zijn toe te rekenen aan het ongeval van 1 juli 2009. De rechtbank wijst het verzoek af, omdat zij op grond van het deskundigenrapport niet tot de conclusie kan komen dat de lage rugklachten het gevolg zijn van het ongeval op 1 juli 2009.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 21-02-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:2831

Zaaknummer: C/13/653162 / HA RK 18-270

Rechters: M.E.M. James-Pater

Advocaten: K. Erturk en mr. dr. A.J. Van

Wetsartikelen: 1019z Rv

RECHTSPRAAK

Tussenvonnis. Tussen partijen heeft een handgemeen plaatsgevonden waarbij geïntimeerde letsel heeft opgelopen. Appellant is door de politierechter veroordeeld tot een werkstraf en tot het betalen van € 2.500 schadevergoeding. Appellant vordert vernietiging van het vonnis en het horen van getuigen. Het hof wijst de vordering tot vernietiging af. Het hof verwijst het verzoek om het voorlopig getuigenverhoor naar de rol en beveelt dat dit als verzoekschriftprocedure wordt voortgezet. Zie ook PS 2019-0694.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 22-12-2015

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2015:5349

Zaaknummer: HD 200.178.360_01

Rechters: S.M.A.M. Venhuizen, O.G.H. Milar en M.G.W.M. Stienissen

Advocaten: P.M.A.C. van de Laak en D. de Chr Vos

Wetsartikelen: 351 Rv, 186 lid 2 Rv en 353 Rv